

Тобі дочасний сніг укинеться до скронь...

П'єр де Ронсар

Тобі дочасний сніг укинеться до скронь,
Топтатимеш ти ряст недовго в білім світі,
До смерку днів своїх навряд чи будеш жити;
В зневірі, без надій погасне мрій вогонь.
Зів'яне кращий твір, дбайливий плід безсонь.
Призначення моє – недолю провістити.
З'явилась я на світ поетам зло чинити.
Внук осміє твій біль, тепло твоїх долонь.
Смішною байкою ти підеш між юрбою.
Звів на піску свій дім рукою нетвердою.
Намарно стилосом по небу пишеш ти", -
Так німфа вирекла своє пророкування,
І грізним свідченням сумного провіщання
Сяйнула блискавка у вічі з висоти.

Автор: П'єр де Ронсар, переклад: Ф. Склєра